lui de a lua atitudine. Asta înseamnă cucerire spirituală!

Nu există contact între culturi care să nu aibă asemenea consecinţe. Şi acesta este avantajul, dar şi primejdia schimburilor între culturi.

Pe planul spiritual, tot ce există are un profil absolut: o efigie imperială; sau nu este. Altfel zis, dacă noi existăm într-adevăr nu numai ca o colectivitate biologică, dar şi ca o fiinţă spirituală, nu se poate să nu avem o faţă a noastră proprie, un chip neasemănat de a răsfrânge lumea aceasta a lui Dumnezeu la care să voim să reducem pe toate celelalte, care chip ne este, oarecum, justificarea existenţei noastre deosebite pe lume, în marea cea mare a făpturilor lui Dumnezeu.

Fără să vrem, gândurile acestea ale noastre, aparent fără legătură cu realitatea, îşi dezvăluie un interes acut. Suntem, cu ele, în centrul împărăţiei româneşti adevărate: împărăţia valorilor româneşti. Căutăm axa de orientare a spiritului românesc în existenţă şi raţiunea prin care ne justificăm dreptul de a fi români în faţa spiritului pur. Lucrurile acestea simple şi filosofice de care ne ocupăm aici sunt, deci, în realitate, lucruri foarte importante şi foarte